

Бѣдствията отъ войната.

Императоръ Неронъ, като чулъ за съпротивлението на Евреитѣ срѣщу Кестия, испратилъ въ Палестина добриятъ си пълководецъ Веспасиана съ многочисленна войска. Веспасианъ покорилъ Галилея и пристѣпилъ до Иерусалимъ. Нъ тука сирійскитѣ войски го провъзгласили римскій императоръ. Веспасианъ се върналъ въ Римъ и дѣлото на обсадата предалъ на сина си Тита. Титъ, като знаеялъ, че въ Иерусалимъ, по случай на празникътъ Пасха се стекли твърдѣ много Евреи (повече отъ два милиона), и като желаялъ да пресѣче подвоза въ Иерусалимъ на хранитѣ, обиколилъ всичкитѣ Иерусалимъ съ стѣна, тъй щото ни да излѣзе никой отъ тамъ, ни да влѣзе нѣкой е могълъ. Въ Иерусалимъ се захванали страшнитѣ бѣдствия: хранитѣ били скоро изѣдени и настѣпилъ страшенъ гладъ. Иосифъ Флавій разказва страшенъ случай, прочемъ предсказанъ отъ пророка Мойсея, какъ една майка мжчена отъ гладъ, заклала и изѣла своето новороденно дѣте. Развили се болѣсти; челоѡци умирали множество; нѣмало кой и гдѣ да ги погрѣбава. Повече отъ 150,000 трупоѡе били пхвърлени само изъ едни отъ градскитѣ врата. Доведени до крайностъ, Иудеитѣ бѣгали вънъ отъ градътъ, нъ падали въ рѣцѣтъ на Римлянитѣ, които ги распинали на кръстове. Повече отъ 500 кръстове стояли около градътъ съ распяти Иудеи. Исполнило се съ точностъ: «Крѡвъ Его (Господа Спасителя) на насъ и на чадахъ нашихъ!» Наконецъ недостигнали дървета за кръстове. Титъ заповѣдалъ да прииматъ бѣжанцитѣ да имъ даватъ храни; нъ, измжчени отъ гладъ, Иудеитѣ съ такава жадностъ се хвърляли на хлѣбътъ, щото отъ пресищание умирали. Подиръ дълговрѣменната обсада и безполѣзнитѣ преговори за предаване, Титъ назначилъ пристѣпъ, нъ заповѣдалъ на войницитѣ да упазятъ храма, който се считалъ чудо на искусството. Римекитѣ войници превзели градътъ подиръ страшни усилия, нъ храмътъ не билъ упазенъ. Отъ нечаянно хвърлената Главня зданието се запалило (10-й Августъ 70 г. под. Р. Хр.). Иерусалимъ билъ разрушенъ.—Въ память на прежното величие отъ св. градъ била оставена само частъ отъ западната стѣна и 3 башни. Титъ се изумилъ, като видѣлъ, какви твърдини му се удало да превземе и да разруши, и неприелъ обикновенитѣ народни поздравления по случай на побѣдата, като признавалъ себе си само оръдие на Божийтъ гнѣвъ.

Страшна била участъта на Евреитѣ, които доживѣли да ви-